

Lipsze, 1907 április 22-én

K. K. K.

Nagyon tisztelt tanár úr,

Szerencsés vagyok, hogy okom van, ismét fővenni a mi régióta fiánkban levő levelésünköt, mert nem se-
relmők a kis könyvet, a melyet ma küldök önök, levél
 nélkül elküldeni. Hadd utazzak a firtat Budapestre és
 találjon kegyelmet az ön saemai élet, - és ha lehetne, vi-
 nekadják néhány söt jóni rítel, egy magyar fogóval
 avogy egy más nyelvűben, - ha, deje van rá!

Pemélyem, hogy tanár úr jól érsei magát; a mijs
 könyvjei talán Budapeston is az évek legpobbé jónajja!
 Tajnálom, hogy vissza kellett tennem ide Lipszebe, mert
 szintén kedvem lett volna, még két hetet maradni We-
 baden-ben és ott vizsgálni a természetnek feltáradását,
 hanem el kellett kezdenünk előadásainkat április 22-én,
 mert azt mondják, hogy a musteni egyetemi feltevés
 rövid by lenni, a mivel - a jubileum régett - július 20-án
 után szintén sem szabad előadásokat tartani az egy-
 temben. Kicsiszokami és felkérlek a kraják kegyes anyján-
 kat mint egy kelési mihát a lakodalomra! Talán
 inkább, tanár úr, lesz szerencsém! Igazán ömitélt azon,

mert Hamburg Sta nem láttam önt!

Előadásainkat tekintve ebben a feltételben olvasni egyet,
 a melynek a tárgya, "Veltörny der orientál. Fremdwörter
 der Deutschen". Eze volt hallgatóim nam, mert a tárgya
 szintén általános érdekű. Magyar saavkat is kell em-
 kőnem ebben, például a hajdút és a husárt, - lombre-
 lősen nem abból az okból, hogy a keletiek közé szerintem
 számlálni a magyarokat, hanem magyar költőjének vélede-
 skéntette. A husár etimológiájáról pedig, a mint ön is
 tudja, még nem egészen világos. Szerencsés voltna, ha ön,
 Tisztelt tanár úr, felvilágosítana arról, huiz-ból, veki-
 le a husárt, vagy a corsarius-ból, vagy más módon?
 Ezt staktó feleletet vennék nagy pálaért.

Dr. Kúner írta is a Néprajzi Társasághoz is kül-
 döttem példányokat, úgy, hogy három magyar levelet jtem
 a mai napon!

Nagy tisztelettel

igaz híve

Karl K. K.